

ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ

5ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ

Τεύχος 3ο
Δεκέμβριος 2018

Γιατί εμείς πάντα θα προσπαθούμε!

Μετά από τρεις μήνες ξεκούρασης, καθηγητές και μαθητές γεμάτοι όρεξη και ενέργεια επιστρέψαμε στο σχολείο.

Για την καινούρια μας χρονιά είχαμε πάλι από τους Εκτός από το διάβασμα, εξίσου σημαντικός μας στόχος ήταν και η φροντίδα του σχολείου μας.

Από τις αρχές του σχολικού έτους, ακούραστη η Διευθύντρια μας κα Θανασοπούλου Κωνίνα είχε μπει στην αγώνα δημιουργίας ενός πιο άμαφου και φιλικού προς τα παιδιά περιβάλλοντος.

Με την ανεκτίμητη προσπάθειά της στην οποία συνέβαλε ο υποδιευθυντής μας κας Ζαχαριώργος Αθανάσιος, οι καθηγητές μας, ο Σύλλογος Γονέων, ο Δήμος Πετρούπολης αλλά και οι μαθητές, καταφέραμε και δικαιώσαμε με τον πιο γλυκό τρόπο:

Δώσαμε όλα μαζί!

<<υπόαχρη>> μπαίνοντας στην είσοδο...

Δώσαμε ξεχωριστά νοήματα στα σκαλοπάτια μας.

- Χάρισαμε <<πινάκ>> στις γωνίες των διαδρόμων μας.
- Γεμίσαμε με χρώμα τις αίθουσές μας.
- Δημιουργήσαμε έναν αξιοθαύμαστο κήπο στο προαύλιο μας.

- Και με την φαντασία του ο κύριος Οικονόμου Κωνίνα καθηγητής των καλλιτεχνικών δεν άφησε γωνιά να μην ζωγραφιστεί.

Έτσι φύσηξε ένας διαφορετικός αέρας στο σχολείο μας.

Όμως δικαιώμαστε και να το απολαύσουμε... από τη στιγμή να αράξουμε σε καμιά καρεκλίτσα, να σηκωθείτε αου με και να κάνουμε και καμιά ζαβαλιά βρε παιδί μου! Έτσι είμαστε εμείς: <<Μέσα σ' όλα>>!

Καλούπη Μαρία

Η ΦΙΛΙΑ

Ένα μεγάλο και πολύ σημαντικό μέρος της ζωής μας είναι οι φίλοι. Άγνωστα άνθρωποι συναντιούνται και αποκτούν δυνατούς δεσμούς φιλίας.

Τι είναι όμως φίλια; Ο κάθε ένας από εμάς δίνει διαφορετικό νόημα στην φίλια. Το αίμα είναι πως θέλει μεγάλη δύναμη και θάρρος για να δημιουργήσεις μία αληθινή φίλια και να την διατηρήσεις στον χρόνο.

Οι ρίζες της έννοιας της φιλίας είναι αρκετά βαθιές και έχουν μιλήσει για αυτήν σημαντικοί φιλόσοφοι, λογοτέχνες και ιστορικοί, για την εξέλιξή της από τότε έως σήμερα.

Ο αρχαίος φιλόσοφος Αριστοτέλης έλεγε «Φιλία επί μία ψυχή εν δύο σώμασιν ενσκαυμένη», δηλαδή «Η φίλια είναι μια ψυχή που κατακεί σε δύο σώματα».

Αλλά και ο Σωκράτης τόνιζε ότι «Βραδέως μόν φίλος γίγναι, γενόμενος δέ, πείρω διαμένειν», που σημαίνει «Μη βιάζεσαι να γίνεις φίλος, αλλά όταν γίνεις, προσπάθησε να παραμείνεις».

Η φίλια είναι ένας δεσμός κατά τον οποίο δύο άνθρωποι αγαπιούνται και

προσπαθούν τα καλύτερα για τον φίλο τους χωρίς φθόνο και κακία. Η φίλια είναι αρετή γιατί έχει σημαντικά χαρακτηριστικά όπως η μοναδικότητα, η εμπιστοσύνη, η ευθύνη και η αφασίαση.

Σης μέρες μας η πραγματική φίλια είναι δύσκολη. Οι άνθρωποι δεν είναι πολύ πρόθυμοι να παραμερίσουν τον εγωισμό τους, να ακούσουν τι έχεις να πεις, να καταλάβουν, να σου δείξουν με έργα τι νιώθουν και να σου σταθούν στα δύσκολα.

Όταν όμως βρεις τον κατάλληλο άνθρωπο όλα γίνονται απλά και εύκολα. Αρκεί να έχεις άρεξη να γνωρίσεις έναν άλλο χαρακτήρα χωρίς να κριτικάρεις ή να αναμτάρεις. Αρκεί να έχεις υπομονή,

μεθοδικότητα και αγνά κίνητρα.

Όλοι οι άνθρωποι έχουν την ανάγκη να μαρμαστούν την χαρά ή την λύπη τους να έχουν ένα στήριγμα, ένα χέρι να κρατηθούν σε μια δύσκολη στιγμή. Η ανάγκη αυτή είναι ανθρώπινη και φέρνει στην ψυχή γαλήνη.

Μπορεί η φίλια στις μέρες μας να είναι σπάνια. Αυτό όμως την κάνει ένα από τα πολυτιμότερα αγαθά στην ζωή, αφού δεν χιζείται με ψέμα και κακία αλλά με αγάπη, ειλικρίνεια και σεβασμό. Θέλει ώριμα άτομα έτοιμα για θυσίες στο όνομα της φιλίας.

Αν βρείτε την πραγματική φίλια, σας παρακαλώ μην την χάσετε!

Χρονόπουλος Δημήτρης

ΠΗΓΕΣ
Βικιπαίδεια
Ναθαναηλίδου Φανή
http://rhythological.net/ans.blogspot.gr
Οικοική Οικονομία Α' Γυμνασίου
(Σχολικό Βιβλίο)

ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ

Στα τελευταία φύλλα της χρονιάς που πέρασε σας στεναχωρήσαμε με το θέμα της φτώχειας και συνεχίζεται η φτώχεια.....

Η φτώχεια παράγει έναν αέναο (ασταμάτητο) κύκλο. Οι φτωχοί δεν έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες, δεν έχουν εργασία, έχουν μειωμένες ευκαιρίες. Κατά συνέπεια, γίνονται πιο φτωχοί και τα παιδιά τους είναι πολύ πιθανό να ζήσουν σε ακόμη μεγαλύτερη φτώχεια.

Η φτώχεια μπορεί να οδηγήσει στον κοινωνικό αποκλεισμό. Η πιο ακραία μορφή του κοινωνικού αποκλεισμού είναι οι άστεγοι που ζουν στους δρόμους των σύγχρονων μεγαλουπόλεων.

Οι άστεγοι, όπως δείχνουν οι χετικές έρευνες, ήταν άνθρωποι με εργασία, οικογένεια και σπίτι που χτυπήθηκαν από μεγάλες συμφαρές στη ζωή τους. Η αδυναμία των θεσμών να αποστηρίξουν όσους δεν μπορούν να αποπληρώσουν δάνεια που πήραν για την επιχείρησή τους, την αγορά μιας κατοικίας, την απώλεια της εργασίας για μεγάλο χρονικό διάστημα βρίσκειται πίσω από αυτή την ακραία μορφή κοινωνικού αποκλεισμού.

Όταν κάποιος μένει για χρόνια άνεργος, χάνει σταδιακά τις επαγγελματικές και κοινωνικές του δεξιότητες. Είναι πάρα πολύ δύσκολο να ενταχθεί

ξανά στην εργασία. Το πρόβλημα του κοινωνικού αποκλεισμού, που αγγίζει όλα και περισσότερους κατοίκους των αναπτυγμένων χωρών, είναι πολύ δύσκολο να αντιμετωπιστεί.

Χρειάζεται ενίσχυση της πολιτικής (δημόσια συμφέρον) εναντίον της οικονομίας (ιδιωτικό συμφέρον), ενίσχυση του κράτους πρόνοιας, προγράμματα κοινωνικής απίτηξης των φτωχών.

Τι είναι όμως ο κοινωνικός αποκλεισμός;

Η διαδικασία κατά την οποία αρισμένες κοινωνικές ομάδες αποκλείονται από την αγορά εργασίας, την κοινωνική ζωή και άλλα κοινωνικά και δημόσια αγαθά.

Και όπως έτσι προέκυψε ο ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ.

Τέταρτος Κόσμος : Πρόκειται για τους άστεγους των μεγάλων πόλεων, οι οποίοι αποβιτούνται από άποψη συνθηκών ζωής, δίπλα στους εξαθλιωμένους των κοινωνιών του Τρίτου κόσμου. Έτσι, πολλοί κοινωνικοί αγόοι κάνουν λόγο για τον «Τέταρτο Κόσμο» που ζει στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες.

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΤΡΕΙΣ;

Πρώτος Κόσμος:

Καπιταλιστικές κοινωνίες Δυτικής Ευρώπης, Η.Π.Α, Καναδάς, Ιαπωνία, Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία. Η ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής είναι ατομική και κυριαρχεί η **ελεύθερη αγορά**. Η πλειονότητα του πληθυσμού ζει σε πόλεις. Ένα μικρό τμήμα του πληθυσμού ασχολείται με τη γεωργία.

Δεύτερος Κόσμος:

Είναι οι χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού, που δεν υπάρχουν πια.

Τρίτος Κόσμος :

Είναι πρώην αποικιακές χώρες ή και υπανάπτυκτες χώρες. Ο πληθυσμός ασχολείται κυρίως με τη γεωργία. Είναι χώρες φτωχές, ο πληθυσμός τους είναι εξαθλιωμένος, δεν υπάρχει καλό δίκτυο, απαχίτευση, ιατρική περίθαλψη, εκπαίδευση.

**Καλλιούκου Κατερίνα
Βελέντζα Άννα**

ΠΗΓΗ

Βασικές Αρχές Κοινωνικών Επιστημών
Β' Λυκείου

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ

Το Μνημείο του άγνωστου στρατιώτη βρίσκεται στην πλατεία Συντάγματος, μπροστά από το κτίριο της Βουλής των Ελλήνων. Κατασκευάστηκε τη δεκαετία του 1930 και όπως όλα τα μνημεία αυτού του τύπου, είναι ένα κενοτάφιο προς τιμή των πεσόντων στους πολέμους.

Το 1926, προκηρύχθηκε από το υπουργείο Στρατιωτικών ένας καλλιτεχνικός διαγωνισμός στην εφημερίδα Εσπέρα για τη κατασκευή του Αγάλματος του Άγνωστου Στρατιώτη. Στις 9 Οκτωβρίου 1926, το υπουργείο Στρατιωτικών ενέκρινε και βράβευσε κατά πλειοψηφία την μελέτη του αρχιτέκτονα **Εμμανουήλ Λαζαρίδη**. Η θέση του μνημείου είχε υποδειχθεί από τον ίδιο τον αρχιτέκτονα στη θέση των Παλιών Ανακτόρων, στη σημερινή Βουλή των Ελλήνων, στο κέντρο.

Το αποκαλυπτήριο του μνημείου:

Το αποκαλυπτήριο του μνημείου έγινε στις 25 Μαρτίου 1932 από τον πρωθυπουργό Ανδρέα Μεταξά κάτω από τη διεύθυνση του αρχιτέκτονα Εμμανουήλ Λαζαρίδη. Η θέση του μνημείου είχε υποδειχθεί από τον ίδιο τον αρχιτέκτονα στη θέση των Παλιών Ανακτόρων, στη σημερινή Βουλή των Ελλήνων, στο κέντρο.

Το γλυπτό παριστάνει μια γυνή ανάγλυφα μωφά ενός νεκρού πολεμιστή

ξασπλωμένη στο έδαφος. Ο νεκρός πολεμιστής στο αριστερό χέρι κρατάει κυκλική ασπίδα, στο κεφάλι φοράει αρχαίο κράνος. Η απόδοση του σώματος του νεκρού από τον καλλιτέχνη δίνει την εντύπωση στο θεατή ότι ο Άγνωστος Στρατιώτης αναπαύεται ζωντανός, έτοιμος να σηκωθεί. Αριστερά και δεξιά της παράστασης έχουν χαραχτεί φράσεις από τα έργα του Θουκυδίδη: <<ΜΙΑ ΚΛΙΝΗ ΚΕΝΗ ΦΕΡΕΤΑΙ ΕΣΤΡΩΜΕΝΗ ΤΩΝ ΑΦΑΝΩΝ>> από την περιγραφή της ταφικής τελετής πριν την εκκίνηση του Επιταφίου του Περικλή (2.34) αριστερά και στα δεξιά, <<ΑΝΔΡΩΝ ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΠΑΣΕ ΠΗ ΤΑΦΟΣ>> από τον επιτάφιο (2.43). Στο μέσο του κενοτάφ

ου χαραχθηκε με μικρότερα γράμματα η φράση: <<ΕΙΣ ΑΦΑΝΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ.>>

Η φύλαξη του μνημείου:

Την τιμητική φύλαξη του μνημείου ανέλαβε ειδικός στρατιωτικός λόχος της Φρουράς του Πριαΐδρου της Δημοκρατίας, ο οποίος και μετονομάστηκε σε

Φρουρά του μνημείου του Άγνωστου Στρατιώτη. Το 1935 με την επάνοδο του Γεωργίου Β' ο λόχος ονομάστηκε σε Βασιλική Φρουρά, ενώ από το 1974 ονομάστηκε επίσημα Πραξοδική Φρουρά και έχει την ευθύνη της εικοσιτετράωρης τιμητικής φύλαξης του Μνημείου.

Όταν οι Εύζωνες στέκονται μπροστά από το άγαλμα και χτυπάνε το πόδι τους και το άλλο τους κάτω στο πάτωμα, σημαίνει ότι με την κίνηση που κάνουν θέλουν να δείξουν πως πνούν τους Έλληνες στρατιώτες που πέθαναν στους πολέμους.

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Το άγαλμα της Ελευθερίας είναι μεγάλου μεγέθους γλυπτό, το οποίο εικονίζει την Ελευθερία ως γυναικεία μορφή, να κρατά στο υψωμένο δεξί της χέρι πυρσό και στο αριστερό μια πλάκα στην οποία αναγράφεται η ημερομηνία «4 Ιουλίου 1776», ημέρα ανεξαρτησίας των Ηνωμένων Πολιτειών. Το άγαλμα αυτό δεσπόζει στην νηίδα Λίβερτι Άιλαντ (Liberty Island) στην είσοδο του λιμανιού της Νέας Υόρκης.

Η ιδέα του αγάλματος ανήκει στον Γάλλο ιστορικό Εντουάρ ντε Λαμπουλέ, ο οποίος πρότεινε να κατασκευαστεί ένα μνημείο προς τιμήν της γαλλοαμερικανικής φιλίας.

Το 1874, ο Φρεντερίκ Μπαρταλντί, έμπορος γλύπτης, άρχισε να εργάζεται στο Παρίσι για την κατασκευή του, ενώ τη στατική δουλειά του μελέτησε ο μηχανικός Γκουστάβ Λυφελ, για την κατασκευή ενός τεράστιου χαλύβδινου σκελετού. Τον σκελετό αυτό κάλυψε ο Μπαρταλντί με φύλλα χαλκού φτιαγμένα στο χέρι για

να δώσει στο άγαλμα την μορφή που ήθελε. Το καλοκαίρι άγαλμα αποσυρμαλογήθηκε σε 350 κομμάτια και μεταφέρθηκε στις Η.Π.Α. το 1885, όπου συναρμολογήθηκε ξανά.

Το Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών αποφάσισε να τοποθετηθεί στη συγκεκριμένη νηίδα, από όπου είναι ορατό σε όποιον μπαίνει ή βγαίνει από τα λιμάνι της Νέας Υόρκης. Εγκαινιάστηκε στις 28 Οκτωβρίου του 1886.

Το άγαλμα ζυγίζει 228,456 τόνους και το ύψος του, χωρίς τη βάση, είναι 46,5 μέτρα, ενώ με τη βάση είναι 93. Στο εσωτερικό του, 168 σκαλιά επιτρέπουν την άνοδο στο κεφάλι, όπου υπάρχουν 25 παράθυρα, και άλλα 58 στο χέρι που κρατάει τον πυρσό, ο οποίος το 1986 καλύφθηκε με λεπτά φύλλα χρυσού 24 καρατίων.

Η βάση του φιλοξενεί από το 1972 το Μουσείο Μετανάστευσης, ενώ από το 1986 αποτελεί Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO.

Χαζηνκοσμάς Παναγιώτης

Χρονόπουλος Δημήτρης

Πηγή: Βικιπαίδεια

Παράξενα έθιμα Χριστουγέννων από όλο τον κόσμο.

Λίγα πριν αφήσουμε πίσω μας το 2018 είπαμε να σας μεταφέρουμε μερικά από τα έθιμα άλλων λαών που σχετίζονται με την γιορτή των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς. Από τα πιο παράξενα και άγνωστα σε μας έθιμα, που επικρατούν σε διάφορες γωνιές του πλανήτη είναι τα παρακάτω:

Μια οικογενειακή βόλτα στο νεκροταφείο(Φινλανδία)

Η παραδοσιακή των Χριστουγέννων μιάς οικογένειας στη Φινλανδία ξεκινά με αόουνα. Ακολουθεί ένα καλό πρωινό και μετά μία χριστουγεννιάτικη εκδήλωση στην κάθε πόλη, αφιερωμένη στην ειρήνη. Αφού όλη η οικογένεια απολαύσει το μεσημεριανό φαγητό, σειρά έχει το καθήκον του σπιτιού και το στολισμα του δένδρου. Μέχρι εδώ καλά. Τα πράγματα αρχίζουν να γίνονται περίεργα, όταν όλη η οικογένεια ξυπνά στις 6 το πρωί της παραμονής, για να επισκεφτεί τους τάφους των προγόνων και συγγενών της. Σκοπός της επίσκεψης είναι να ανάψουν κερί στη μνήμη των εκλιπόντων. Ίσως το πιο παράξενο και μακάβριο έθιμα.

Εκουαδόρ

Καίγοντας σιγά σιγά τα μεσάνυχτα γορτάζουν τον νέο χρόνο στο Εκουαδόρ. Καθώς πλησιάζουν τα μεσάνυχτα κάθε οικογένεια στήνει το σιγά σιγά της, που το έχει φτιάσει από εφημερίδες και ξύλο και του βάζει φωτιά. Με αυτόν τον τρόπο θεωρούν πως καταστρέφουν όλα τα άσχημα πράγματα που συνέβησαν τους περασμένους 12 μήνες. Έτσι ξεκινούν τη νέα χρονιά με τύχη και ευτυχία. Επίσης, συνηθίζουν να παίρνουν φωτογραφίες που τους θυμίζουν κάποιο άσχημο και να τις καίνε ώστε να ξεφορτωθούν τις περισσότερες κακές στιγμές.

Φιλιππίνες

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς έχουν έθιμα να φαρούν τσουά και να τρώνε μόνο στραγγυλά φαγητά και φρούτα. Πιστεύουν έτσι ότι θα έχουν αφθονία καθώς ταυτίζουν το στραγγυλά σιγά με το σιγά των κεραμάτων και του πλούτου.

Η αράχνη φέρνει τύχη (Ουκρανία)

Σύμφωνα με την παράδοση, κάποια Ουκρανά σταλίζουν τα χριστουγεννιάτικα δένδρα τους με ψεύτικες αράχνες και ατούς. Αν και λίγο περίεργη επιλογή, η βάση της είναι μία γλυκιά ιστορία. Ο μύθος λέει ότι μία χήρα που ζούσε με τα παιδιά της σε μία καλύβα, ήταν τόσο φτωχή ώστε δεν μπορούσε ούτε δέντρο να σταλίσει. Μία μέρα, ένα

κακουκάρι έπεσε στο πάτωμα και ρίχτηκε. Τα παιδιά χάρηκαν πάρα πολύ, που επιτέλους θα είχαν ένα δένδρο για τα Χριστούγεννα. Ωστόσο, αν και σέφτονταν μήνες πώς θα το σταλίσουν, όταν έφτασε η παραμονή των Χριστου-

γέννων πήγαν για ύπνο χωρίς να τα καταφέρουν, αφού η μητέρα τους δεν είχε χρήματα για σταλίδια. Την επόμενη ημέρα, η γυναίκα ξύπνησε από τις φωνές των παιδιών της. "Μητέρα, ξύπνα να δεις το δένδρο. Είναι πανέμορφο". Όλο το βράδυ μία αράχνη περιστρεφόταν γύρω από το δένδρο, σταλίζοντάς το με τον ιστό της. Μάλιστα, όταν για να δουν καλύτερα το δένδρο, το μικρότερο παιδί άνοιξε το παράθυρο, οι ακτίες του ήλιου μετέτρεψαν τους ιστούς της αράχνης σε χρυσό και ασήμι. Έτσι, η οικογένεια ποτέ δεν στερήθηκε κάτι θανά. Σήμερα, θεωρείται μεγάλη τύχη εάν κάποιος δει ιστό αράχνης την ημέρα των Χριστουγέννων.

Μπανόνες και μάνγκο αντί για δένδρο(Ινδία)

Οι Ινδοί Χριστιανοί γιορτάζουν κανονικά τα Χριστούγεννα, αλλά κάνουν τη διαφορά με τα δένδρα. Δεν το επιδιώκουν, αλλά στη χώρα δεν φυτρώνουν έλατα ή

πέικα για να σταλίσουν. Έτσι, συμβιβάζονται με μπανανές και δέντρα μάνγκο. Αυτό σημαίνει, ότι δεν σταλίζουν στα σπίτια τους, αλλά στους δρόμους.

ΡΑΣΣΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑ

ΠΗΓΕΣ:

<http://www.pathfinder.gr>

<http://www.thetac.gr>

Άλαν Μάθισον Τούρινγκ~

Ο άνθρωπος που δημιούργησε τους υπολογιστές και άλλαξε την πορεία του Β Παγκοσμίου πολέμου

Μαθηματικός, κρυπτογράφος, θεωρητικός βιολόγος, «πατέρας» της επιστήμης των υπολογιστών, με άλλα λόγια της πληροφορικής, ο Βρετανός Άλαν Τούρινγκ ήταν ο ιδιοφυής επιστήμονας που «έσπασε»

τον μυστικό κωδικό Επίτμα των Γερμανών, σώζοντας εκατομμύρια ζωές και στη συνέχεια, συνταμεύοντας τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου κατά δύο χρόνια.

Ο Άλαν Μάθισον Τούρινγκ γεννήθηκε στο Λονδίνο στις 23 Ιανουάριου 1912. Το ταλέντο του στα μαθηματικά αποκαλύφθηκε σε ηλικία 13 ετών, παρότι τα γραπτά του χαρακτηρίζονταν από τους καθηγητές του «κατάστατα και πρόχειρα».

Το 1928, σε ηλικία 16 ετών, μελετά την εργασία του Αϊνστάιν και όχι μόνο την καταλαβαίνει, αλλά καταφέρνει να προεκτείνει τα ερωτήματά του για τους νόμους του Νεύτωνα.

Το 1936 αποδεικνύει τη δυνατότητα κατασκευής μιας μηχανής γενικής χρήσης («Μηχανή Τούρινγκ»), η οποία μηχανή αποτέλεσε τη θεωρητική βάση για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές,

που εμφανίστηκαν τη δεκαετία του '40.

Εξαιρετικά σημαντική ήταν και η συμβολή του κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου. Είχε εγκατασταθεί στο Bletchley Park, το κέντρο αποκρυπτογράφησης της Μεγάλης Βρετανίας, διετέλεσε για ένα διάστημα επικεφαλής της πε-

ρίστης επίλεκτης ομάδας Hut 8, η οποία ήταν υπεύθυνη για την κρυπτανάλυση των σημάτων των Γερμανικών ναυτικών δυνάμεων.

Ανέπτυξε τεχνικές πάνω στην κρυπτανάλυση και «έσπασε» παλλούς κωδικούς των Γερμανών καθώς και της μηχανής Επίτμα. Τα μηνύματά του Τούρινγκ αποκρυπτογραφήσαν 84.000 μηνύματα τον μήνα, δηλαδή δύο ανά λεπτό!

Τα επόμενα χρόνια συνέχισε την έρευνά του πάνω στη μορφογένεση, αλλά επίσης δούλεψε σε νέες ιδέες στην κβαντική θεωρία και στη θεωρία της σχετικότητας.

Ο Turing πέθανε στις 7 Ιουνίου 1954 στα 42 του χρόνια από δηλητηρίαση ενώ διεξήγαγε πειράματα στην ηλεκτρόλυση.

Ένα μισοφαγωμένο μήλο που βρέθηκε δίπλα του αποδείχτηκε ότι περιείχε κυάνιο. **Φημολογείται ότι η γνωστή εταιρεία πληροφορικής Apple διάλεξε ως λογότυπό της ένα μισοφαγωμένο μήλο για να αποτίσει φόρο τιμής σε αυτή τη διάνοια της Πληροφορικής.**

Η διεθνής κοινότητα, εις μνήμη του, καθιέρωσε το βραβείο Turing, το οποίο απονέμεται ετησίως σε εξαιρετους επιστήμονες των υπολογιστών και θεωρείται το Nobel της Πληροφορικής.

Η ζωή του Άλαν Τούρινγκ έγινε κινηματογραφική ταινία με τίτλο << Το παιχνίδι της μίμησης >> (2014)

Κοντοδημου Αναστασία

<https://trss.gr/news/ean-simero/alan-turing-o-antitropos-ouk-eknise-ton-yπολογιστε-kan-olose-ton-iaai>

Το αληθινό νόημα των Χριστουγέννων

Ποιο είναι το πραγματικό νόημα των Χριστουγέννων; Για κάποιους τα Χριστούγεννα είναι ευκαιρία για οικογενειακή συναναστροφή και παρέα με φίλους. Τα Χριστούγεννα είναι ευκαιρία να περάσουμε τις γιορτές με τα αγαπημένα μας πρόσωπα. Για μερικούς άλλους τα Χριστούγεννα ισοδυναμούν με άδεια από την δουλειά ή διακοπές από το σχολείο ή το πανεπιστήμιο. Ποιο είναι λοιπόν το πραγματικό νόημα των Χριστουγέννων; Μήπως βρίσκεται στα φωτισμένα λαμπάκια; Μήπως στις διάφορες Χριστουγεννιάτικες, δέντρα, εκπαμπές; Η μήπως στις στολισμένες βιτρίνες των καταστημάτων;

Το νόημα των Χριστουγέννων χάνεται μέσα στην καταναλωτική μανία που κυριεύει τον σύγχρονο άνθρωπο. Καταλαβαίνουμε ότι έρχονται τα Χριστούγεννα από τις βιτρίνες των καταστημάτων, τους στολισμούς στους δρόμους και τις διαφημιστικές παιχνιδιών στην τηλεόραση. Είναι πραγματικά πολύ όμορφα οι φαντασμαγορικά στολισμοί, τα χριστουγεννιάτικα δέντρα και τα στολισμένα μπαλκόνια. Όμως Χριστούγεννα δεν σημαίνει αγορές, στολισμοί, δώρα, ρεβεγιόν και διασκεδάσεις.

Το πραγματικό νόημα των Χριστουγέννων είναι ι βαθια

πνευματικό. Ο Χριστός ένωσε την δική μας ανθρώπινη φύση με

τη δική Του, τη Θεική. Ο προαιώνιος Υιός του Θεού, αφάρτος, άσπατος και ασώματος, κατόικησε μέσα στο φθαρτό και

σπατά σώμα μας. Έτσι έχαιμε την εμφάνιση του Θεανθρώπου στην ιστορία. Ο Θεός έγινε άνθρωπος για να γίνει ο

άνθρωπος Θεός κατά χάρι. Τα Χριστούγεννα γιορτάζουμε επομένως, την αναδημιουργία μας, την ανάπλασή μας. Να γιατί το μήνυμα των Χριστουγέννων, είναι το πλέον χαρμόσυνο και τόσο ελπιδοφόρο άγγελμα της ιστορίας.

Εμείς όμως πώς πλησιάζουμε τα Χριστούγεννα;

Ο Χριστός γεννήθηκε σε μια φάτνη, μέσα σε μια στηνή, διδάσκοντάς μας την ταπείνωση. Γεννιέται κάθε φορά στις ψυχές των ανθρώπων που τον αγαπούν και ζουν ταπεινά. Ο καθένας μας οφείλει να στολίζει και να ζεσταίνει την καρδιά του με αγάπη για τον Θεό και τον συνάνθρωπο. Ένας καλός λόγος ή μια επίσκεψη σε έναν ασθενή, δίνει παρηγοριά και χαρά και σ' αυτόν που τη δέχεται αλλά και σ' αυτόν που την προσφέρει. Αυτό είναι το αληθινό πνεύμα των εορτών.

Αγάπη και συμπόνια προς τον συνάνθρωπο. Αυτό, και κανένα άλλο, είναι το αληθινό μήνυμα των Χριστουγέννων. Αγάπη προς τον πάσχοντα συνάνθρωπο: αυτόν που βρίσκεται δίπλα μας και δεν έχει τα απαραίτητα για να ζήσει, προς τον άστεγο που κοιμάται έξω μας στη βαρυχειμωιά, συμπόνια προς τον άνθρωπο που δίνει μάχη για τη ζωή του, αλληλεγγύη για τους ανθρώπους που έχασαν το σπίτι τους ή την πατρίδα τους. Ενδιαφέρουν για κάθε έμψυχο πλάσμα που υποφέρει. Γιατί το ενδιαφέρουν και η αγάπη κάνουν θαύματα...

Καλά Χριστούγεννα σε όλους.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Η πρώτη ώρα του μαθητή στην τάξηή η τελευταία;

ΣΟΛΙΔΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ

